

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 ft. Félévre 2.50 ft. Negyedévre 1.25 ft.
Egyes szám ára 7 kr.

A valódi szabadság.

Mikor a jobbágyságot felszabadították, azt hitte a nemzet, hogy elérkezett a magyar városok fejlődésének s ezzel a polgárok szabadságának korszaka.

Ez a hit csalóka volt. A magyar városok éppen akkor estek vissza a régi szolgaság örvényébe. A legtöbb városban a megváltozott helyzet kényurakat, despotákat nevelt, a kik a népek csak zsarnokai, de nem szakképzett vezetői lettek. Mert kellő szakképzettség mellett száz meg száz módját lehetett volna megtalálni a kellő jövedelemforrásoknak; de ezeket a forrásokat nem keresték, a népek megélhetését nem könnyítették, hanem e helyett irgalmat nem ismerő kegyetlenséggel csak a községi adókat emelték egészen az elviselhetetlenségig.

Mai napság csaknem minden magyar város görnyedez az elviselhetetlen községi pótdadók és egyéb közvetett adók terhe alatt. Görnyedez és nyög szóltalanul. Azt hiszi, hogy neki szava sem lehet a közterhek kivételére. Pedig nem úgy áll ám a dolog.

A községi törvény ugyanis jogot ad minden adófizetőnek — ha nem is városi képviselő — hogy észrevételeit megtegye a községi adók kivételére, sőt az előjáráságtól az elköltött adók hovafordításáról számadást is követelhet.

Megteszik-e ezt Miskolczon az adófizetők? . . . Nem. A miskolczi adófizetők abban a szent meggyőződésben élnek, hogy nekik nincs más joguk és kötelességük, mint az, hogy fizessenek.

A városi közgyűlésnek joga van megrosztálni a községi háztartás minden egyes tételét. A költségvetés minden egyes tételénél szavazást követelhet, mihelyt valaki valamely tétel összegét kifogásolja s az összeg leszállítását indítványozza.

Megteszi-e Miskolczon a képviselőtestület? . . . Nem. Itt a költségvetést rövid óra lefolyása alatt ledarálják és jó lélekkel rámondják, hogy jól van.

Pedig nagyon kívánatos volna ám, ha a polgárok élnének ezzel a törvénybiztosította jogaikkal Miskolczon is, ha követelnék minden egyes tételnél a szavazást, melyet a törvény értelmében névszerint köteles az elnök elrendelni, a mikor is a tisztviselők közül csak a tanácstagok szavazhatnak, a többiek pedig abban az esetben, ha megválasztott városi képviselők. De föltéve, hogy a község megterhelhetése czimén a névszerinti szavazást nem akarja az elnök elrendelni, akkor is mindig tíz tag írásbeli kívánatára ki lehet azt sürgetni.

A zárszámadások és költségvetések tárgyalása más városokban napokat vesz igénybe. Igen, mert ott a polgárok tudnak élni jogaikkal. Az ilyen gondos és lelkiismeretes tárgyalás már azért is kívánatos, mert a vita folyamán gyakran merülhetnek és merülnek is föl olyan gondolatok és eszmék, melyeknek megvalósítása a város előmenetere, jólétére, fejlődésére nagy befolyással lehet.

Ha a magyar városok költségvetését Miskolcz város költségvetésével egybe hasonlítjuk, azt tapasztaljuk, hogy itt minálunk hirtől sem ismerik azokat a tételeket, amelyek másutt régóta jövedelmek gyanánt szerepelnek. Így például nem látjuk kimutatva Miskolcz város költségvetésében a *birtoktartási krajezások* jövedelmét (Ebből a tételből Szeged 16,890 forintot vesz be); nem találjuk az *építkezési engedélyek* díjait sem; a *mértékhitelítési díjaknak* sincs semmi nyoma. Persze, hogy semmi nyoma, mert ezekre a jövedelmekre Miskolczon még ekkoráig senki sem gondolt. Nagy-Körösön a „*városi bank*“ a községi adók nagyrésztét fedezi, más városokban pedig a „*városi biztosító intézet*“, a „*városi zálogház*“ és a „*városi cselédhelyező intézet*“ igen tekintélyes jövedelmet hajtanak. Miskolczon ezekre a jövedelmekre sem gondol senki sem. Itt csak a pótdadó emelésére és a szegény nép betevő falatjának megadóztatására gondol a nemes magisztrátus.

El vagyunk rá készülve, hogy fentebb hangoztatott javaslataink miatt megharagosanak ránk a pénzintézetek, a biztosító társaságok, a zálogház és eselédhelyező intézetek tulajdonosai s lehet, hogy lapunkat emiatt vissza is küldik; de mi erről nem tehetünk. Nekünk Miskolcz városának boldogulása, lakosai terhének könnyebbítése a legfőbb célunk, ennek a célunk szolgálatában egy kis haragot és szemrehányást szívesen elviselünk.

Távol van tőlünk, hogy akár a városi tanácsot, akár a képviselőtestületet, akár a nép vezéreit hibáztassuk, a miért ily gyengén van nálunk beállítva a költségvetés jövedelmi része. Másutt is vannak hasonló hibák és hiányok, hiszen a városok speciális közigazgatása, ügykezelése, különösen költségvetése, háztartása külön szaktudomány, a mit a modern Magyarország csak most kezd észrevenni.

El kellett ezeket mondanunk ez idő szertint két okból. Először azért, mert Miskolcz város költségvetésének összeállításával most foglalkoznak s így az általunk hangoztatott dolgok fölött az intéző körök gondolkozhatnak. El kellett mondanunk másodszo-

azért, mert az országban a városok polgárai és a városok közgyűlései sehol sem gyakorolnak oly hanyag ellenőrzést a város háztartásának megbírálásánál, mint Miskolczon. Azt hiszik talán, hogy — *nem szabad?*

A nép lelkében és gondolkodásában föl akarjuk ébreszteni a hathatós ellenőrzés szükséges voltát, hogy minden polgár megrostálja alaposan a költségvetést és a zárszámadásokat. Meg vagyunk győződve arról, hogy szavunk nem fog elhangzani a pusztában, mert a törvénybiztosította jogoknak ilyen gyakorlása a polgárok javára, adóterheik könnyítésére vezet.

Ezt a jogot, a polgári szabadság legnagyobb vimányát gyakorolja mindenki szabadon és függetlenül.

Az egyenes adók reformja. Évtizedes volt az elégedetlenség, a panasz a polgárság részéről az egyenes adók mai állapota ellen. Felületesség, önkénykedés és a mi legfőbb, igazságtalanság jellemezte az egyenes adók kivételét. Ki sem mondható előnyt biztosított a plutokráciának és teljes súlyával nehezedett a szegényebb néposztályra. Ezzel a régi panaszszal valamennyi eddigi kormány számolt, megszüntetése vagy megvitatása érdekében azonban mit sem tett. Wekerle Sándor annak idején állított össze az egyenes adók reformját illetőleg egy memorandumot, ez azonban ez ideig perlepeten fektült a miniszteriumban. Most végre előszedték. A fővárosi lapok ugyanis világgá kürtölik a hirt, hogy Lukács László pénzügyminiszter elnöklété alatt szaktanácskozmány volt a napokban a pénzügyminiszteriumban, melyen az egyenes adók reformjának kérdésében tanácskoztak azon álláspontról kiindulva, melyet a pénzügyminiszter ezt az ügyet illetőleg expozéjában megjelölt. A reformnak alapját Wekerlének már említett memoranduma képezi. Az első szaktanácskozmányon, mely az egyenes adóreform tárgyában tartott, nagyjában az egyenes adóreform elvei és alapeszméi elfogadtattak, habár a részletekre nézve voltak eltérő vélemények. De egyszersmind kifejezésre jutott az a kívánság, hogy miután nekünk egyenes adóstatistikánk tulajdonképpen nem létezik, ez irányban munkálatok indíttassanak meg és pedig oly czélből, hogy a gyakorlati életből merített adatok világánál lehessen megítélni, vajjon a tervezett intézkedések minő hatással lesznek. Az ezen alapon megindított adatgyűjtés és adatfeldolgozás folytan három kötet statisztikai adat már az év elején rendelkezésére állott a kormánynak, a nyár folyama alatt pedig elkészült az utolsó, a legnagyobb kötet, mely a harmadosztályu kereseti adóra vonatkozik. Ezenkívül a miniszter az adókezelés reformját is keresztülviszi az egész vonalán, még pedig a kivételén, könyvelésén, befizetésén és behajtáson keresztül, azon elv szem előtt tartásával, hogy lehetőleg világos, egyszerű, könnyen áttekinthető legyen és a kezelés olcsóvá tétessék, úgy, hogy semmiféle fölös-

leges költségekkel a felek ne terheltessenek. A megtartott szaktanácskozmány a részleteket is kedvezőleg tisztázta és így reményünk lehet arra, hogy az egyenes adók ellen fölmerült évtizedes panaszok és e körül tapasztalt igazságtalanságok rövid időn belül orvosolva, illetve megszüntetve lesznek. Csak-hogy egyszer a szegény emberekre is gondolnak!

Nines tanonez.

— Kereskedők és iparosok bajai. —

Kereskedő és iparos egyaránt panaszkodik, hogy nincs elég tanuló, sőt a mi anyag rendelkezésre áll, az sem megfelelő.

Ez a panasz nem helyi, így van az nálunk, így az országban, sőt még külföldön is. A társadalom felfogása és nézete érvényesül az állapotokban, melyek végeredményükben még inkább rosszabbítják a detailkereskedő és a kisipar amugy is silány helyzetét.

Ezer ok játszódik közre, hogy a tanonezhiány beállott. Maga a kereskedő és iparos osztály is egyik főhibás abban. Annyit panaszkodik évek óta a megélhetés, az üzletfolytathatás lehetetlensége ellen, a kereskedés és ipar tönkre jutása miatt, hogy egy csöppet sem csoda, ha a szülők megrémülve e panaszok miatt, lehetőleg kerülnek a foglalkozást, mely az érdekeltek állítása szerint is a megélhetést nem biztosítja.

S hogyan kívánhat a kereskedő és iparos elég számu és minőségű tanonezot, mikor maga is ilyennek tartja pályáját, a helyett, hogy nyíltan és őszintén kijelentene, miszerint a karakteres, képzett, szorgalmas és taksarékos kereskedő és iparos boldogulása elé az újabb kor sem támaszt több akadályt, mint annak idején a régiebb kor saját kora gyermeke elé.

A kereskedő és iparos e tulzott és hibás magatartása nagy mértékben visszahatott a társadalom felfogására. A társadalom nem ad új erőt. De nem hajlandók különösen az u. n. jobb házak gyermekeiket tanonezot adni s így a minőség évről évre szemmeláthatóan

csökken, mert a kereskedő és iparos pályára azon rétegek gyermekei kerülnek, melyekre ez életpálya is felfelé haladó mozgást jelent: a falvak, puszták, mezőgazdasági osztályoké. De nem tesszük kizárólag felelőssé a kereskedő osztályt, mert a társadalom nézetei, az állami, ipari politikai, az óriási hivatalnoksereg gyarapodása, az egyéves önkéntesi jog, az ugynevezett kvalifikáció tulzott alkalmazása a legkisebb pályákon is — de főként a társadalom felfogásában — a kereskedés és kisipar létjogosultsága tekintetében érvényre jutott okok mind közrehatnak e sajnos állapot előidézésére, mely nagy veszedelmét képezi a detailkereskedésnek és a kisiparnak. Nem gyarapszik új, tartalmas és friss elemekkel, mert nem fölülről nyer új alkat-elemeket, hanem alulról, mely természetesen lehuzza.

A szülők felfogása is merőben téves. Azt t. i., a ki nem tanul, küldi kereskedőnek, iparosnak, a tehetségesebbet, jobb tanulót neveli urnak. Pedig a nézet félszeg. Mig a jobb tanuló kinlódik mig hivatalba jut, kinlódik a nagy verseny folytán mint orvos és ügyvéd is, addig a képesebb fiu a kereskedői vagy iparos pályán nagy eredményeket inkább elérhetne, mint a gyöngébb, kit éppen megfordítva, inkább kellene hivatalnoknak nevelni, mint a hol megélhetése bizonyosabb, mint a nagyobb egyéni önállóságot kívánó anyagi pályán.

Hiba, a mi a jobb elemeket e pályáktól elriasztja, a kereskedő és iparos, de főként az az előbbi osztály avult fölfogása a tanonezképzés ügyében. A tanonezot nem képezik alaposan, a mi a saját érdekük is, hanem mindenféle a törvény által is tiltott házi cselédi munkákra alkalmazzák.

Természetes, hogy a jobb családból való fiu, ki képzettebb és tanultabb, nem akarja magát alávetni ennek. Valóban szégyenteljes állapotok ezek. A kereskedő, iparos nem tanonezot nevel saját iparága számára, hanem neki ingyen munka kell. Azért kiáltozik a tanonezidő meghosszabbítása után. Pedig tes-

sék csak az első naptól beállítani s igazán tanítani a tanulót, nincs az a tanuló, ki egy év alatt szükséges kézügyességet s jártasságot el ne sajátítaná. S akkor aztán nem panaszkodnának a képzetlen segédek miatt, a mi onnan ered, hogy letelik a tanonez idő, föl kell szabadítani a fiut, a ki jártas a gyermekdajkálásban, piaci kosár vitelében, sepregetésben, de nem az üzleti dolgokban.

Szégyenteljes, hogy a kereskedő és iparos hogyan csálja meg önmagát s a tanulóját, midőn elvonja a fiut az iskolától s minden ürügyet felhasznál az iskola ellen, csak az ingyen munka legyen meg. Botrányos állapotok azok, a mikor egyfelől jajgatnak ez osztályok a képzetlen segédek miatt, másfelől bírságokkal és büntetésekkel kell visszaszorítani, hogy nevelje és iskoláztassa. S maguk a munkaadók a bűnösök abban, ha száz tanuló közül pályájára jó ha 8—10 kifogástalanul ki van képezve, mig kilencz-tizedrészét e nélkül szabadítják föl s így megkárosítják a tanulókat is s azokat, kik a fiatal segédeket alkalmazzák.

Igy aztán nem csoda, ha nincs tekintélye, ha lenézett ez az osztály, ha tönkre megy, mikor önmaga igyekszik mindezekben.

A bizonyítvány-gyáros.

A Budapesti megjelenő „Reggeli Ujság” című lap legújabb számából vesszük át az alábbi sorokat.

Néhány nappal ezelőtt a szerkesztőségi levelek halmaza közt volt egy, a melynek tartalma a legnagyobb mértékben figyelem keltő volt. A levélíró elmondta benne, hogy több mint másfél esztendővel ezelőtt a miskolci csendörparancsnokságnál följelentést tett dr. Szabó Alajos kir. tanácsos, a Ferencz József rend lovagkeresztese és ennek Klein Ignác nevű ügynöke ellen, hogy az a rákos-palotai nyilvános joggal felruházott felsőbb polgári iskolától hamis bizonyítványokkal árasztja el az országot. Nem tudja mi tör-

TÁRCZA.

A régi jó idők.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Írta: *Dévényi Miklós.*

Kedves olvasmányom volt a történelem, szívesen foglalkozom vele még most is. Legörömebb azonban mindig csak a korrajzokat olvasgattam. A régi jó idők, a régi jó patriarchalis világ, melyben az emberek egyszerűek, a melyben az erkölcsök tiszták, melyben a felfogás az élet tiszta naturalizmusával átszőve voltak.

Ha kezembe akad egy-egy ilyen könyv, órák hosszai tudok elgondolkozni az olvasott dolgok felett. Micsoda rikító különbség a régi és mostani idők között! S a mikor végre összegezem a gondolataimat, — nem tagadom — fájó érzés vonul át lelkemen, sért a mostani idők cinizmusa. Mennyire súlyedtünk! A mit régen a legszükségesebb realizmusnak tartottak, azt most ideális hőbortnak nézik. Egy Lorántfy Zsuzsannát vagy Zrinyi Ilonát most eltévelyedettnek nyilvánítanak, a kinek lakhelye nem a munkácsi

várban volna, hanem a Lipótmezőn. Mert a mai kor olyan.

Szándékosan említettem fel e két nevet a régi magyar asszonyok közül. Tipusoknak említi fel a történelem is. A legszebb női erényeket a hazaszeretet szent tüze, magasztos lelkesedése világította be. Nem csupán nők voltak, hanem magyar nők. Talán mint nők nem váltak volna ki a tömeg közül, hanem mint magyar nők történelmi alakokká lettek.

De hát tulajdonképen miért is irok én róluik, kiknek neveit, tetteit a magyar nép eléggé ismeri, kiknek nimbusa nem szorult arra, hogy én is a bámulat áhitatával vegyem körül?!

Egy esetet akarok elmondani a mostani időkéből. Egy alapjában igen egyszerű dolgot, de a mely szokatlanságánál és nem mindennapiasságánál fogva megérdemli, hogy foglalkozzék vele az ember, hogy méltányolni tudja, mint a régi jó idők késői jelenségét, mint a mostani időknek a régi jó időkéből ránk maradt példáját.

Ezért volt nekem szükségem arra, hogy a régi idők képét elevenítem fel egy-két tollvonással egy-két pillanatra. Hisz meg vagyok győződve, hogy a mai villámgyorsasággal új élvezeteket kereső és kutató

nemzedék még há meg is all egy pillanatra és magába is száll, a másik pillanatban annál gyorsabban rohan tova, hogy helyrepótolja azt, a mit a megállás, a gondolkodás pillanatában vesztett.

Egy magyar nőt akarok bemutatni olvasóközönségünknek, egy magyar asszonyt, ki különbözik kortársaitól, hogy nem hagyja kiveszni lelkéből a régi jó idők rajongó idealizmusát, a régi magyar asszonyok legnagyobb erényét: a hazafiságot és hazaszeretetet. Mert ez a két tenyező a mostani magyar nőkből csaknem teljesen hiányzik. A mostani magyar nők legtöbbször ép úgy tudna ellenni más nemzetiségű és más nemzethez tartozó nőnek, mint a divat, mely országról országra vándorol, hogy aztán elmuljék vagy más alakban felelevenedjék. A mostani magyar nő csak nő. Nem ápolja a családi otthont ama lelkesedéssel, mely a régieket jellemezte; ki hagyja hültni a családi tüzhelyet, melyben még nem is olyan régen a családiasság, a vallásosság és hazaszeretet lángjai égtek. Hol találunk manapság olyan nőt, kinek nevelési rendszerében a hazafiság, a hazaszeretet kultusza csucsosodnék ki?! Lámpással kellene keresni, mint Diogenes a maga embereit.

tént ez ügyben. Leveléhez csatolta is a följelentés szövegét, a mely szószerint következő:

Miskolcz, 1898. február 11.

Tekintetes csendőrszázados ur!

Tudatom, hogy itt, Borsodmegyében egy Klein Ignác nevű körjegyző hamis bizonyítványokat kínál fünek-fának. 2—300 forintért bárki szerezhethet iskolai bizonyítványt a rákospalotai Szabó-féle iskolából. Tudtommal csak itt a következő hat egyének van ilyen hamis bizonyítvány alapján állása... Anyyira szemérmetlenül űzik dolgukat, hogy még a miniszter engedélyére is hivatkoznak.

Tisztelettel

N. N.

A följelentés másolatának és a levélnek vétele után, — a melyben sok bizonyító adat volt fölhalmozva és a melyből a neveket, miután a bizonyítvány-vásárlás rossz hiszeműsége még nincs minden egyes esetben bizonyítva, az illetők családosa voltára való tekintettel elhallgatjuk — kiküldtük egyik munkatársunkat, hogy járjon utána a rejtélyes dolognak.

Munkatársunk megfelelt kötelességének s eljárása során oly meglepő dolgoknak jött nyomára, a melyek kétségtelenné teszik, hogy az ország több vikeke, de különösen Borsod-, Heves-, Gömör- és Szabolcs vármegyék el vannak árasztva. Az ügyet és annak részleteit az alábbiakban ismertetjük.

Mikor a miskolci csendőrség tavaly februárban a följelentést megkapta, a nyomozást megindította s kiderült, hogy a megnevezett egyének a bizonyítványukat csakugyan Klein Ignác cserépi s. jegyző útján vették dr. Szabó Alajostól, a rákospalotai nyilvános joggal felruházott polgári iskola volt tulajdonosától. Egyikük, a ki csendőr volt s most a miskolci fogyasztási adó pénztárnál van állásban be is vallotta, hogy a bizonyítványt 200 forintért kapta, a nélkül, hogy valaha látta volna Rákospalotát, az intézetet és Szabó Alajost.

Mert szomorú dolog, hogy a mi leányiskoláinkból egy-kettőt kivéve igazán hiányzik az őszinte hamisítatlan magyaros, hazafias nevelés. Manapság mindennek a világon nevelik a leányt, csak magyar nőnek nem. Pedig bizonyításra nem szoruló tény, hogy a magyar anyáktól függ a magyar haza jövő boldogsága. És ezt a vonást nem lehetjük mi fel mostanában. Ezért indokolt, a mikor valaki, mint én is ebben a tekintetben a régi jó idők elmúltát siratom és emlegetem.

De azért végkép még sem veszett ki s hogy ne csak a mintája maradjon fel, hanem tovább is terjedjék, azért írom e sorokat. Egy jó magyar asszonyról van szó, a ki bizony nem szorult magyarságának e sorokban való dicsőítésére, sőt meg is haragudhatik reám, a miért én ily nagy feneket keríték az ő ama érzelmének, melyet ő természetesen tart — hisz azért magyar nő — de a melyet én nem tartok minden napnak, önzőnek és feltűnni akarónak, hisz eleinte még a nevet sem tudtam és épen azért dicsérettel akartam elhalmozni.

A szerkesztőségi levelek között pár nap előtt egy berettyó-ujfalusi találtam. Hazafias vers volt a levélben közlés végett és mint

A csendőrség az előnyomozatot befejezván, az ügyet a lefoglalt bizonyítványokkal egyetemben áttette a pestvidéki kir. ügyészhez. Azóta — immár 19 hónapja — a vizsgálat még mindig folyik s egyik följelentés a másikat követi.

Tarnay Gyula alispán Klein Ignác ellen fegyelmi vizsgálatot indított s ennek alapján újabb tizenhatszáz esetről hullott le a lepel, a melyeket a múlt héten közölt a pestvidéki törvényszék vizsgáló bírájával.

Ilyen hamis bizonyítványos száz és száz van az országban. Beavatott emberek beszélnek, hogy pl. csupán a miskolci vasuti üzletvezetőség alkalmazottai körében köztudomáslag 12 ilyen ember szolgál.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Szeptember 28-án: A borsodi orvos-gyógyászerész-egylet rendes havi ülése a Koronán d. u. 5 órákor. A miskolci kereskedelmi és iparkamara közös ülése d. u. 3 órákor saját helyiségében.

Szeptember 30-án: A miskolci iparos ifjuság zártkörű táncvigalma a Koronán.

Október 1-én: Megnyitó előadás a miskolci színházban. — Versenymérkőzés Nikkel és Máté vívómesterek között a Koronán.

Október 3-án: A borsodmegyei ált. tanító-egylet táncmulatsággal egybekötött hangversenye a Koronán.

Október 4-én: A borsodmegyei ált. tanító-egylet évi rendes közgyűlése a Koronán d. e. 9 órákor.

Október 15-én: A miskolci cipészek szakegyletének táncmulatsága a Seper-szállóban.

November 22: A miskolci daláregylet fennállásának 25 éves jubileuma.

— **Személyi hírek.** Kun Bertalan ev. ref. püspök Debreczenből visszaérkezett városunkba. — Zelenka Pál ág. ev. püspök és Radvány István egyházm. felügyelő Szarvasról, hol az ág. ev. gyámintézet gyűlésen voltak jelen, visszaérkeztek Miskolcra. — Molnár Bertalan megyei főjegyző szabadságideje letelvé, visszaérkezett városunkba.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület őszi rendes közgyűlését tegnap, azaz szeptember hó 26-án tartotta Sárospatakon, melyen Borsodvármegyéből

Kun Bertalan püspök, báró Vay Béla kerületi főgondnok, báró Vay Elemér egyházmegyei gondnok, Tóth Dániel és Vadász Pál esperesek, Nagy Ignác és Lévy József kerületi tanácsbírák vettek részt.

— **A mező-keresztesi templomszentelés** f. hó 24-ikén ment végbe a város és a környék intelligenciájának élénk részvétele mellett. A Kozma Károly egri kanonok által emelt fényes templomnál már a kora reggeli órákban nagy embertömeg nyüzsgött. Pontban 10 órákor megszólaltak a mozsárágyuk, jelezvén, hogy az adakozó püspök most érkezik Keresztes-Püspöki felől. A menetet a templom előtt felállított diadalkapunál a város és a hitközség előljárósága fogadta. Majd megkezdődött a templomszentelési aktus az egri és környékbeli papság fényes segédlete mellett, mely után a püspök misét szolgáltattott. A mise után Keszler Bertalan keresztes-püspökii pléb. tartott a szépen feldíszített szószéken alkalmi beszédet. Az istentisztelet bevégeztével a püspök kis retével az általa épített tanítói lakba vonult, hol Borsodvármegye törvényhatóságának küldöttségét fogadta dr. Tarnay Gyula alispán vezetésével. Az agg főpapot dr. Tarnay Gyula alispán üdvözölte, kifejezvé előtte a törvényhatóság, a megye hódolatát az önzetlen szép tettért. Majd a plébánia lakban bankett következett, mely lelkes hangulatban számos felköszöntővel fűszerezve délután 4 óráig tartott, mikor az agg főpásztor kíséretével visszautazott Egerbe.

— **Nemeslelkű adományok.** Néhaj Martin Károlynak, a miskolci önkéntes tűzoltó egylet volt főparancsnokának gyermekei az egylet ezüst jubileuma alkalmából 400 koronát adományoztak a fizetéses tűzoltók nyugdíjintézete javára. — Az Adria biztosító társaság miskolci főügynöksége 60 koronát adományozott a miskolci önk. tűzoltó egyletnek.

— **Eljegyzés.** Dudás István hejybeli fiatal iparos eljegyezte özv. Bucány Lajosné kedves leányát, Erzsikét.

— **Journalistika.** A „Mező-Kövesd és Vidéke“ című megyebeli lap felelős szerkesztője Schönviszky László lemondván, helyét Morvay János mező kövesdi főjegyző foglalta el; a főszerkesztőséget pedig Harangi Gyula, a lap kiadótulajdonosa vállalta el.

— **Vivóakadémia.** A folyó hó 24-én Horváth Lajos fővárosi vívómester által az eperjesi színházban rendezett vivóakadémián

alább olvasható, egy „honleány“ a Petőfi ház megalkotása érdekében versel. Nem közöltük, hisz névtelen volt. S pár nap múlva ismét levél érkezett. Most már névvel, mentegetőzéssel és felvilágosítással. Igen egyszerű, igénytelen levélke (bocsánat az őszinteséért), melyet talán nem is kellene, talán nem is volna szabad ismertetni ily nagy hűhóval. Hogy mégis nem teszek másképp, annak a levél egyik passzusa az oka.

A Petőfi-társaságtól tíz gyűjtő-ív érkezett hozzám — írja a berettyó-ujfalusi magyar nő — oly célból, gyűjtsék néhány fillért a tervezett Petőfi-ház felépítésére. — Én kész örömmel vállalkoztam e munkára, bár kissé nehéz feladat egy nőnek, de a szent kötelesség és a hazaszeretet bátorságot öntött lelkembe; éreztem, hogy a hazaszeretet nemcsak üres szavakat kíván, hanem tettet is. Boldognak érzem magam, hogy szent hazának szolgálatot tehettem.

Nem tudom, mily hatással van vagy lehet más emberre a levél ideiktatott része, de éreztem, hogy ez valami különleges a mostani időkben, a mikor a mai női levelekből, melyekben a szerkesztőségben oly bőven van részem, parfüm illat és nem a hazaszeretet, a magyaros érzés levegője árad ki.

Nem tehetek róla, de ez a levél engem extázisba hozott, gondolatokra késztetett, gondolatokra, mely összehasonlítást kívánt a régi és mostani idők és ezek asszonyai között, gondolatot, mely azt az elhatározást érlelte meg bennem, hogy azt a magyar asszonyt, a kit nem ismerem, kit világeletemben nem láttam, de a ki oly messze esik a mai világ feltűnésből jótékonyra gyűjtő és felületes, divatozó asszony típusaitól, legalább én halmozom el dicsérettel. Azaz, hogy sem én nem akarom dicsérni, sem ő nem számít a dicséretre, hisz az egyszerű kötelesség, a mit nem illet dicséret, hanem csupán az ő személyében szembe állítani igyekszem, ha rosszul sikerült vonásokban is — a mai nőt, a régi magyar nőt.

Alább közlöm a verseit is. Ne kutasson bennök senki kész költői munkát, perfektséget, hibátlan jóságot; én sem kutattam, mert itt nem a vers a fő, hanem az azokban nyilvánuló hazafias szellem, melynek lefestésével és szembeállításával a magam részéről is támogatni és ápolni akarom azt a szellemet, mely most még hiányzik, de melynek felélesztése és virágzása a magyar honleányok felfogásán és magyarságán mulik. Ime a két vers:

városunkból *Nikkel* József és *Szigeti Benedek* Gyula vettek részt. Az akadémia városunk vívómestereire fölötté kedvező eredményű volt, a mennyiben *Nikkel József aranyéremmel* lett kitüntetve, *Szigeti Benedek* Gyulának pedig, ki hivatásos vívómester letére ki volt zárva a kitüntetésből, az akadémián résztvevő vívómesterek elismerésüket fejezték ki.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A földmívelésügyi kir. miniszter a borsodi halászlászlai társulatnak alapszabályait és üzemtervét jóváhagyta.

— **Fegyelmi eljárás.** Dr. Tarnay Gyula, Borsodmegye alispánja fegyelmi eljárást indított Zserecz, Szomolya, Kis-Tálya, Tibold-Darócz és Tisza-Valk községek jegyzői ellen, azért, mert az örökösödési törvény által előírt hivatalos kötelezéseiket elhanyagolták.

— **A miskolci zeneconservatorium** felügyelő-bizottsága a megüresedett két ingyenes helyet szeptember 10-én tartott ülésében töltötte be. Növendékül felvették: *Kószeghy* Margit és *Turóczy* Margit.

— **Késelő kereskedőinas.** Összeveszett a két pályatárs és mert nem neki volt igaz, zsebkésével oldalba szúrta a másikat, úgy, hogy most egy pár hétig üdülhet a szeretetteljes barátság után. *Braunfeld* Sándor helybeli divat és rőfös árkereskedőnek *Gottfried* Sándor nevű tanulója az üzleti raktárban összeveszett a másik tanulóval, *Sonnenschein* Sándorral és mert ez a másikat rakoncátlankodása miatt a főnöknél bepanaszolni akarta, zsebkésével úgy oldalba szúrta, hogy a vér azonnal előtörtte a 14 éves fiú egész testét. Annyi ereje volt még, hogy orvoshoz menjen, a ki összevarrta a sebet és pihenést ajánlott. A nagyreményű késelő csemetének ez ideig semmi baja sem történt. Kár is volna, hisz veszedelmes gyorsasággal halad előre.

— **Vagyontalan perlekedők.** Megtörténik, hogy az embernek pénze nincs, de póre van. Az ilyen pörnél aztán két vesztes mindig van: a kincstár, a mely megkárosodik s az ügyvéd, a kinek a kamara sózza a nyakába az ingyenes pörököt. A belügyminiszterium már két esztendő előtt figyelmeztette a törvényhatóságokat, hogy ne adjanak fűnek-fának szegénységi bizonyítványt. De úgy látszik nem nagyon használt a rendelet. Most megismételte elődje rendelkezését a belügyminiszter, még pedig szigorubbán és erélyesebb hangon. Az új körrendelet utasítja a köz-

igazgatási hatóságokat, hogy a szegénységi bizonyítványt csak annak adják ki, a kinek semmi néven nevezendő czimen több jövedelme nincsen, mint a mennyit az illető lakóhelyen egy közönséges napszám kitesz. Magában a bizonyítványban fel kell tüntetni, hogy mennyi az illetőnek összes jövedelme s mi czélra szolgál a bizonyítvány. A bizonyítvány kiállítása előtt a megbízott tisztviselő személyes nyomozást köteles tartani. A jogosulatlanul kiállított bizonyítványokból eredő esetleges károk megtérítésére a kiállító hivatalnok *semélyes felelősséggel és kártérítéssel* tartozik. — Így talán sikerül apasztani az ingyen pörlekedők számát.

— **A vasuti vészfék meghuzása.** A minisztertanács egy konkrét esetből kifolyólag kimondotta, hogy a vasuti vészfék indokolatlan meghuzása által elkövetett kihágás elbírálása nem a közigazgatási hatóság körébe, hanem a *büntető bíróságába* tartozik, mert a vasuti vészfék meghuzása nem egyszerű rendőri, hanem a testi épség elleni kihágás s mint ilyet egyenesen a bírósághoz kell utasítani.

— **Tűz.** Pénteken nagy tüzet jelzett az őratorony. A város északnyugati tájékán magas tűz- és füstoszlopok emelkedtek az égnek. A rögtön megjelent tűzoltóság csakhamar eloltotta a tüzet, mely különben — mint az oltás után kitudt — csak egy istállót hantvasztott el a Szikszay-féle Kishunyad utczai házban. A tüzet Szikszay mindenese: *Lengyel* Barna okozta boszúból, a miért őt két befőtt ellopásával gyanúsították.

— **Öreg ember — vén ember.** Tegnap délelőtt egy nagyon elkeseredett magyar állított be a rendőrséghez. Arczáról lehetett látni, hogy rettenetes fájdalom nyomja a lelkét. Mikor *Horváth* alkaptány előtt megállott, csak izgett-mozgott, a kalapját forgatta a kezében; de nem tudta, hogyan kezdje el a szót. Végre is az alkaptány segítette ki zavarából:

— Mi baja van öreg?

— Szörnyű bajom van nekem, tekintetes uram — szolt a bus magyar.

— No csak ki vele.

— Hát kérem alássan, van nekem egy áldott lelkű, jó feleségem, a kinek nincs párja a föld kerekén. És én a vén gonosz — hogy ezt mondjam magamról — néhány esztendővel ezelőtt elhagytam őt, összefogtam egy csábító fiatal asszonnyal, egy valóságos ördöggel, a kinek sokkal for-

róbb volt a csókja, mint a hitves feleségemé. Így éltünk több éven keresztül. Én azonban végtére is meguntam ezt a gyönyörűséget, nem bírtam a csábító szeszélyeit kielégíteni, melyek csekély vagyonszámlát pusztulással fenyegették és visszatértem az én áldott lelkű, jó feleségemhez. Hanem képzelje tekintetes kapitány ur, mióta visszatértem, nem vagyok képes hitves feleségemet — *megcsókolni!* Megbabonázott az az átkozott ördög — — hiszen tetszik már érteni . . .

A kapitány fejével intett, hogy érti.

— Most tehát azért jöttem ide, hogy ha lehetséges volna, tessék levenni rólam az ígéretet, hogy én áldott jó feleségemet *megcsókolhassam.*

A kapitány, a ki előtt még ilyen különös ügy nem fordult elő, biztosította az öreget, hogy a mi csak hatalmában van, mindent elkövet.

— Csak az a baj, — szolt a kapitány — hogy maga már 74 éves. Ilyen korban bizony nehezen megy a csók.

Ezzel aztán az öreg nagy busan elbalagott.

Hja, nem lehet minden ember *Jókai* Mór, a ki 74 éves korában még pompásan tud — *csókolni!*

— **Megtamadott ablakos tót.** *Topanek* Demeter ablakos tót a napokban vándorutja közben egy külvárosi kocsmában pihente utja fáradalmait egy flaskó pálinka mellett. Az erős ital hamar a fejébe szállt Demeternek, úgy, hogy csakhamar jókedve támadt s tánczra kerekedett, a miért aztán néhány ott mulatozó legény kiesufolta. Az ablakos tótoknak tudvalevőleg nem lévén erényük a bátorság, *Topanek* Demeter egy darabig bambán bámulta a csufoló legényeket, aztán — megszökött a kocsmából. A mulatozó legények erre vérszemet kaptak s utána mentek a tótokskának s alaposan elverték, mitől annyira megijedt a törött ablakos nagymestere, hogy még védekezni is elfelejtett. Ez volt különben a szerencséje, mert a becsipett legények nem fedezvén fel semmiféle veszedései hajlamot *Topanek* Demeterben, utnak eresztették. Az ablakos tót meg most szívesen emelne panaszt támadói ellen, ha tudná, kik voltak.

— **Mikor fizetése képtelen a kereskedő?** A kuria kimondta, hogy a fizetés megszüntetésének külsőleg felismerhető tényekben kell nyilvánulni. A kereskedőnél valamely ingatlanának megterheléséből még nem lehet zárt anyagi viszonyokra következtetni. Az a tény, hogy az adósnak ingatlanaira egy hitelező részére végrehajtási zálogjog bekebeleztetett, oly nyilvánvaló és külsőleg felismerhető adatok bizonyítása nélkül, melyből a kereskedelmi üzlet, zavartalan folytatásának fennakadására okszerűleg köve kezteni lehet, nem elegendő annak megállapítására, hogy adós fizetéseit megszüntette. Az ítélet rámutat arra is, hogy mily ténykörülmenyek mutatják a fizetése képtelenség beállását, ezek nevezetesen: ha az adós ingatlanaira tömegesen vezetnek végrehajtást vagy előjegyzést, vagy ha az adós áruira és ingóira vezetnek végrehajtást.

— **Az ember-állat.** Hiába is akarná bizonyítani valaki, hogy nem így van, a mindennapi élet számtalan esetben igazolja be Darwin tételének helyességét. Az az ugynevezett eszesség, a melylyel az axioma definiálni akarná az ember mineműségét, a melylyel párhuzamot akar felállítani az ember és állat között, korántsem kezdődik ott az embernél, hol az állatnál végződik. Sőt ellenkezőleg, ott végződik, a hol az állatnál nem is kezdődik, t. i. az állatiasságnál, az anyagi érzéki szenvedélynél. Az emberállat megtamadja másnemű társát, mint a vadon állatai és felülkerekedik az ősi nyers erő és erőszakosság. *Győri* Sándor bogácsi parasztleányon is kitört az ősi természet, a mint a buzaföldeken haladó *Fodor* Erzsébetet meglátta. Szendvélye elvakította, a bünbe sodorta és erőszakossá tette. És ezért bünhődnie kell. A mező kövesdi kir. járásbíró-

Talpra magyar!

Talpra magyar újra hi a szózat!
It az idő fizess le adódat.
Petőfinek ugy-e nincs még háza?
A hol összes kincsét a nép lássa.

E nagy költő épített egy házat!
Abba zárta imádott hazádat.
Szentegyház volt az ő tiszta szive,
Benne függött hazad oltárképe.

Szentegyházát ledöntötte érted!
Hogy dicsővé s nagygyá tegyen téged!
Most te építs egy olyan hajlékot
E két kincset hol együtt meglátod.

Hová tennéd lelked e két kincsét?
Ha sajnálnád azt a néhány fillért?
Verejtéked még ha hullt is érte!
Adj örömet, megáld Isten érte.

Imádott szent hazám.

Imádott szent hazám! szívem oltárképe,
Engedj leborulnom számolyod elébe
S ottan imádkozni.
Miért tör fájdó sóhaj fel öreg kebledből?
Lelkem összerezzen ennek a szelétől.
Kezdek ábrándozni.

Mi lett jó anya-föld? Mi dülta fel kebled?
Csaták vérmezeje ma nem festi tested,
Mégis oly beteg vagy!

Égetőbbek a vénei azok a szenyfoltok,
Mit rút bélyeg gyanánt szent keblemen
Nyugodni ez nem hagy. [hordok.

Rázkódva nyiljal meg s temesd el azokat,
Kik rád bélyegezték e sötét foltokat
Szegény beteg hazám!
Női vállam gyenge, hogy terhed megoszszam,
Vagy szent oltarodnál — mond — leimád-
Hallgas meg szent Atyám! [kozzam?

Magyarok Istene, hozzád esedezem,
Erősítsd a hitben elcsüggedt nemzetem
És légy kalauza.
Tömörítsd egybe szive gondolatját,
Tanulja szeretni méltóképp a hazát.
Vezesd a jó útra!

Kit félre vezettek mézédés szavakkal,
Mérje össze tettét a szent igazsággal
S tekintsen a multba.
Nézzen a zsarnokok s hősök siralmára
It babérkoszorú, ott a népek átka.
Multjának tanuja.

A hősök siralmán feltamadás s élet
A zsarnokok sirján kárhozat s ítélet
Képei tükröznek.
Egy gyenge nő hang rezgi ezt a légben,
Dörgő viharban úgy, mint déli napfényben.
Bármiként üldöznek.

Tarsolyiné, szül. Nyíri Zsuzsánna.

ság, a hova őt a csendőrség feljelentette, bizony ráhuzza a törvény paragrafusait, mert a törvény az már nem — állati.

— **Elfogott tolvajbanda.** *Takó* Sándor és *Farkas* József rendőrbiztosok ügyessége egy rendszeresen működő tolvajbandát nyomozott ki. Tagjai mind 15—16 éves csavargó fiúk, névszerint: *Makai* Sándor, *Gaggi* Miklós, *Frisnyák* Lajos, *Klein* József és *Spisák* Kálmán. Ruhanémeteket, arany és ezüst tárgyakat és pénzt lopkodtak el. A holmikát elzalogosították és a pénzen megosztottak. Tegnap lettek kihallgatva, mely után átadták az ügyészségnek.

— **A rendőrség és az italmérési engedélyek.** A belügyminiszter egy konkrét esetről kifolyólag azt az elvi határozatot hozta, hogy az italmérési engedély bevonása a pénzügyigazgatóság hatáskörébe tartozik. A mennyiben sürgős és halasztást nem tűrő fontos közrendészeti avagy állami érdeket veszélyeztető okok az italmérési engedély gyakorlatának azonnali beszüntetését, illetve a korcsmahelyiségnek rögtön bezárását kívánják, a rendőrség saját hatáskörében kivételesen eljárhat ugyan, de intézkedését tartozik az illetékes pénzügyigazgatóságnak azonnal tudomására hozni, a mely azután, ha az engedély bevonására törvényes indok forog fenn, az engedélyt bevonja.

— **Rendelet a karácsonyfáról.** Az örökzöld karácsonyfák sem kerülhetők ki sorsukat: a rendelettel való gondoskodást. Ezentúl nem lesz szabad mindenkinek karácsonyfát árusítani. A földművelésügyi miniszter ugyanis szigorú büntetés terhe alatt elrendelte, hogy mindazok, kik fenyő-karácsonyfát árusítanak, a jogos szerzésről hatósági bizonyítványt tartoznak kiállíttatni s azt maguknál tartani, hogy mindenkor ellenőrizhetők legyenek. Igaz, hogy még nem vagyunk közvetlen karácsony előtt, de a rendelet aktuális voltát megmagyarázza az, hogy igen sebesen haladunk azon időpont felé, mikor minden házban ott ragyog a szépen feldíszített karácsonyfa.

INNEN-ONNAN.

× **Kossuth ünnep Csongrádon.** Szép és lelkes ünnepe volt vasárnap Csongrád városának. *Kossuth* Lajos szobrát, melyet Csongrád városa maga emeltetett, leplezték le nagy és fényes ünnepség keretében. Az ünnepre *Kossuth* Ferencz is lejött Csongrádra *Lukács* Gyula és *Pichler* Győző orsz. képviselők kíséretében. A szoborleplezési ünnep délután vette kezdetét tarackdurrogás közt. Az ünnepre csongrád apraja-nagyja, fiatalja-örege összegyűlt a zászlókkal díszített Kossuth-térre. A szózat elhangzása után *Sinkó* helyettes bíró üdvözölte Kossuth Ferenczet és a fővárosi vendégeket. Ezután *Hegyi* Antal plébános méltatta Kossuth Lajos működését lendületes szavakkal. Beszéde vége felé lehullt a lepel a szoborról. A szobor magas talapzaton álló szép érc mellszobor, s Kossuth Lajos 1848/49-iki alakját örökíti meg. A szobron a következő felirat olvasható:

Testvériség köt össze bennünket,
Nincs nemes és
Nemtelen többé,
Egy hazának
Fiai, polgárai,
Testvérek vagyunk.
Csongrádon 1848. okt. 3-án
E téren tartott beszédéből.

Hegyi plébános után Kossuth Ferencz lépett a szónoki székre. Lelkes eljenzés tört ki erre, miközben az iparos ifjuság „Tavaszmúlt” hazafias dalt énekelte. Az ének elhangzása után *Kossuth* Ferencz lelkes eljenzésekkel megszakított lendületes, szép beszédet mondott. Kossuth után *Lukács* Gyula orsz. képv. mondott gyújtó beszédet, lelkesedésre keltette az ünneplő közönséget. Utána *Pichler* Győző üdvözölte a csongrádiakat választókerülete nevében. Ekkor *Sinkó* h. bíró átvette a szobrot a város gondozásába, mire az iparos ifjuság a szózatot énekelte el,

mire a leplezési ünnep véget ért. Este 9 órakor a 48-as népkör helyiségeiben körülbelül 1000 terítékű bankett volt, a mi legfényesebben igazolja a csongrádi tősgyökerez magyar nép lelkesedését. A banketten számos tőszót hangzott el.

× **A mozdony halottja.** Debreczenben *Egressy* János vasuti főkalauzt ma reggel saját vigyázatlansága következtében egy mozdony elgázolta. Holttestét darabokban szedték össze. *Egressy* családos ember, négy gyermek atyja s januárban ment volna nyugdíjba.

Szellemjárás nálam.

A brunóczi eset Miskolcson.

Nagyszerű butorozott lakásom van; a szobám a város egyik elrejtett, keskeny zugában fekszik. Hogy miért kerestem én keskeny lakást, azt magam sem értem annyival is inkább, mert „az első miskolczi spiritiszta-klub” imbolygó tagjainak egyöntetű véleménye szerint bizonyos alkalmakkor a legszélesebb utcát is keskenyelni szoktam.

E bizonyos alkalmak rendszeren a spiritiszta szeánszok után szoktak bekövetkezni, melyeket a szomszéd-utczai „Kaparj kurta” című hotel egyetlen, de külön termében szoktunk rendezni.

Minap is szeánszot rendeztünk. A klubtagok csaknem teljes számban jelen voltak. Fajdalom, hogy médiumunk nem volt, mert így szellemet nem idézhettünk; az időt egyszerű étkezéssel töltöttük. A beszéd tárgya a nagy port vert brunóczi eset volt.

Nem tudom mi történt velem, de a szeánsz vége felé az ott hallott borzalmas dolgok következtében rémes izgatottság szállott meg. Növelte izgatottságomat az a körülmény, hogy a klubtagok egymásután szállingóztak el, fizetetlenül hagyván a szeánsz közben elfogyasztott nagy mennyiségű bort.

Mikor már csak én és az asztalon lévő rengeteg üres üveg voltunk a hotelban, remegésem a tetőpontra hágott.

Az asztal, a szék kezdett táncolni, az üvegek csengtek, a lámpa elaludt s én a rémes sötétben fogvaczogva kutattam zsebemben a pénz után. Hasztalan. Valami átkos indulatu szellem mind kicsente.

A kísérteties szellemjárás azalatt folyt tovább, sőt növekedett. Az ajtó kinyílt, azután az elaludt lámpa meggyulladt, a korcsmáros, nem tudni honnan, a szobába jött stb. stb.

Ez nekem is sok volt. Kezdtém összes hajszálaimat az égnek mereszteni.

— Fizessen! — mondá a korcsmáros, látva ijedt arcom.

— Nem fizetek — mondám én.

Ő erre nekem akart rohanni, mikor hirtelen egy újabb szellemjárás jön.

Borzalom! Az ajtó kinyílt; a szobában több asztal, szék fölborult; ide s tova gördült; rémes kiáltás, vijjogás, majd hörgés hallatszott.

Én tehetetlenül álltam a tulvilági hatalmak e megnyilatkozása előtt, mikor egy rejtélyes erő vállon ragadott, iszonyuan megrázott s a nyitott ajtón az utcára dobott, hol csaknem eszméletlenül terültem el. Utánam a szellem erő több széket és üveget is kidobott, végül az ajtót becsapta és a lámpát eloltotta.

Rémületem a tetőpontra hágott. Fel akartam állani, valami titkos erő a földre szegezett.

Sokáig lehettem így, mikor az utca tulsó végéről egyenletes „kop-kop” hangokat hallottam.

Ur isten! kopogó szellemek! Végső erőfeszítéssel felugrottam s kezdtem rohanni hazafelé. A kopogó szellemek utánam. — Homlokomon a hideg veríték gyöngyözött s kezdtem átkozni a szeánszokat. Bár ne tettem volna. A szellemek boszuálló, a java csak ezután jött.

Több izben felbuktam. A szellemek hol gödör, hol tőke, hol domb alakjában álltak előlem.

Végleg kimerülve s nyárfalevélként reszketve érkeztem haza. Be akarok menni, az ajtó be van zárva. Ki akarom nyitni, a kucslyuk nincs sehol.

A réműlettől vonaglni kezdtem.

Majd kevés idő múlva ismét hallottam a kopogó szellemek zaját. Erre csaknem önkívületben átugrottam a kerítésen. S ekkor jött a borzalmak legmagasabb foka. Függye maradtam a levegőben.

Közel voltam az örülethez. Rémesen visongani kezdtem s igyekeztem függő helyzetből megszabadulni, annyival is inkább, mert a kopogó szellemek kopogása már egész közelből hallatszott.

Kabátom felének hátrahagyásával lebegő helyzetből sikerült fekkentes helyzetbe jutnom.

Négykézláb másztam be a szobába, hol újabb szellemjárások vártak reám.

Az ajtó nyitva volt. Már ez megrémített. A mint beléptem egy szék elében, tánczolt, természetesen keresztül buktam rajta.

Remegve menekülni akartam, neki vágódtam a sífonnak, az ajtaja kinyílt, a benne levő gallér előugrálva hastánczot kezdett járni.

Átrohanok a másik oldalra; nekem szalad a mosdó, a rajta levő tál felemelkedve körüljárta a szobát.

Már alig lélekztem. Agyam elkábult, kezdtem öszülni.

Lefekszem, gondoltam magamban. Megyek az ágyhoz. Közelébe érve, szuszogást hallok. Kétségbeesetten tapogatózni kezdek: az ágyamban csakugyan feküdt valaki! Egy szellem! Hogy csakugyan az volt, a róla áramló spiritusz illat fényesen igazolta.

Elvesztettem eszméletem. Lerogytam az ágyra, a szellemre.

Ájulásomból a szellem forgolódása s egy tulvilági nóta költött fel:

„Ré szegva gyokró zsámmint acesap,
Nema ludtamhá roméj jelhá romnap
Ha zamen nékhej denemtu dok . . .”

Felordítottam s az üldözött őzike gyorsaságával örülként rohantam ki a vak ejszakába.

A mint kiértem az udvarra, egy fekete kutya hullott alá az égből s rám vicsorította a fogát.

Száguldtam a kapu felé, kiugrom.

— Meg vagy gázos! s megfogtak a kopogó szellemek.

Azontul nem tudom mi történt velem. Reggel, a hogy felébredtem, a rendőrség garnizonjában láttam magamat.

Pityi Palkó

Színház, művészet.

** Műkedvelői előadás. Szombaton este megnyiták a színház kapui, hogy egy fényes előadás után pár napra újra bezáruljanak. A miskolczi izr. nőegylet által rendezett jótékonycélu műkedvelői előadást tartották ott meg miskolczi szép leányok és mindenre kész fiatal emberek. Az előadás által elért erkölcsi siker fényes jutalma a hosszú fáradozásnak, ügybuzgalomnak; a kiváló anyagi eredmény pedig bizonyítéka annak a jóindulatnak, melylyel közönségünk a miskolczi izr. nőegylet és annak működése iránt viseltetik. A közönség zsunfolásig megtöltötte a színházat és ha még egyszer akkora is lett volna a színház, elfogytak volna a jegyek. A mi az előadást illeti, őszintén bevallhatjuk, hogy tulment a műkedvelői előadás karakterén, sőt több szereplővel, egyik-másik jelenében hivatásos színművészekkel is felvehette volna a versenyt. Kétségtelen, hogy ezt a páratlanul álló fényes sikert az egyes szereplők diszkrét, ambíciózus és jól betanult játéka keltette, de viszont illoyalisak volnánk, ha ennek érdeméből egy javarészt nem a fáradhatlan buzgalmu rendezőnek, *Havasi Jenő* urnak javára íránk. Két darab került színre. Gondinet „Valami hibája van” cz. egy felvonásos vígjátéka és *Herczeg Ferencz* „A három testőr” cz. 3 felvonásos bohózata. Az elsőben *Kohn Janka*, *Varga Jolán* urhölgyek, dr. *Flam Dezső* és *Ixel Béla* urak játszottak, mindannyian meglepő ügyességgel, otthonos-ággal. Különösen *Kohn Janka* kisasszony *Nanette* szobalánya keltett nagyobb hatást és ugy őt, mint a *De Lussan* *André*né szerepében jeleskedő *Varga Jolán* urhölgyet frenetikus tapsok és számtalan virágcsokor fogadta. De meg is érdemelték, ép ugy, mint a tapsokat *Ixel Béla* ur *Blancourt* magánzó jól alakított szerepében és *Flam Dezső* ur, ki az orvost játszotta teljes színpadi ügyességgel. — A 3 felvonásos darabban szereplő hölgyek és urak szintén nem várt fényes előadást nyújtottak. *Klár Vilma* urhölgy *Liza* szerepét, *Wezler Jnny* urhölgy *Riza* szerepét ügyesen és kedvesen töltötték be, de kaptak is a nyújtott élvezéért egy egész erdőre való virágot. A férfi szereplők között első sorban dr. *Kovács József* (*Jassicus*) urat kell felemlitenünk, ki *Rátky* lapszerkesztőt alakította oly bravúrral, a mire csak gyakorlott, jó színész képes. Ezzel azt hisszük, eleget mondtunk róla. De *Polacsek* borkereskedő ellen sem lehetett senkinek panasza, mert ezt *Ferenczi Károly* ur mutatta be kellő bonhomióval és derűtséggel felfogással. *Flam Dezső* ur is kitüntette magát *Kosniczky* szerepében s nagy színpadi otthonossággal csak erősítette a máskülönb is biztos fényes sikert. *Flóris* bárót *Rosenthal* Gusztáv ur, *Latorkát* *Ferenczi* Lajos ur mutatták be elég sikerülten. A többi szerepekben *Varga Jolán* urhölgy, *Groák Dezső*, *Kis Ödön*, *Fái Henrik*, *Neuman Mór*, *Singer Adolf*, *Erdős Aladár*, *Pollák Dezső* és *Weisz Sándor* urak jeleskedtek. Az előadás megkezdése előtt a cigányzenekar *Láng Ottó* tűzoltó-indulóját játszotta el. Előadás után a Seper-szállóban vacsora és táncz következett, mely vidám hangulatban a késő éjjeli órákig tartott, emlékeztetéssé tévén azt az estét, melynek sikerében és fényében dr. *Grosz József*né egyleti elnöknő urhölgynek is oly oroszlan-része van.

Irodalom.

** Dreyfus-kötet — ingyen. A Dreyfus-pert a lapok csak hézagosan és kivonatossan ismertették. Egyedül a *Magyar Hirlap* közölte az egész pört gyorsírói feljegyzések alapján, melyekben a tárgyaláson mondott minden szó benne foglaltatik. E minden regénynél izgatóbb olvasmányt a *Magyar Hirlap* most vaskos, több száz oldalra terjedő könyvben, hatalmas kötetben adja ki, melyet

minden negyedéves előfizető ingyen kap meg. E szenzáció könyv bolti ára 1 forint és 50 krajczár. A *Magyar Hirlap* másként is kedvében jár előfizetőinek. Nevezetesen:

Jókai Mór, a legnagyobb élő magyar író, a *Magyar Hirlap* belső munkatársa, elutazása előtt átadta a *Magyar Hirlap*-nak *Katlanet* című legújabb gyönyörű regénye kéziratát. A *Magyar Hirlap* e remekmű közlését néhány nap múlva kezdi meg.

A *Magyar Hirlap* karácsonyi díszes albuma már készül. Szépirodalmi s művészi tekintetben egyaránt remekmű lesz az idén is. Minden előfizető díjmentesen kapja meg.

Az *Otthon* című szépirodalmi illusztrált folyóiratot a *Magyar Hirlappal* együtt évnyegyedre négy forintért kapják az előfizetők.

Kedvezményes áron negyedévenként 7k krajczárért jutnak egyszersmind a *reme Francia Divatlap*hoz és a *Képes gyermek lap*hoz (negyedévenként 50 krért).

A szerkesztői üzenetek rovatában a *Magyar Hirlap* minden előfizetőjének készséggel és ingyen válaszol kérdésekre.

Csaknem tíz éves multja után a *Magyar Hirlap* büszkén hivatkozhat rá, hogy a „jog, törvény és igazság” alapján állott mindig *Pártszempont*nak alá nem volt rendelve. Szabadelvűség, demokratizmus és mindenekfelelt hazafiasság volt a jelszava.

A *Magyar Hirlap független egészen*, minden irányban. Az ország érdeke s a közügy java az egyedül, a mit híven s készséggel szolgál.

Szépirodalmi része elsőrangú. Rovatai kitűnők, rendkívül gazdagok.

Az igaz ügynek magánemberek érdekében is lelkes védője a *Magyar Hirlap*.

A lapot fennállása óta *Fenyő Sándor* szerkeszti a legjobb írói erők munkálkodásával.

A lap előfizetési ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Előfizetni lehet a kiadóhivatalban: Budapest, V., Honvéd-utca 4. szám.

Tanügy.

* Nyugalmazott tanító. *Varga Pál* mezőkövesdi tanítót a népnevelés terén eltöltött ötven évi szolgálatának elismerése mellett a közoktatásügyi miniszter a méltán kiérdemelt nyugdíjba helyezte.

* Tanítóválasztás. A mezőkövesdi róm. kath. iskolaszék f. hó 22 én töltötte be a megüresedett két tanítói állást, melyre 33 pályázó közül egyhangulag *Gabonyi F. Endre* és *Nagy Károly* választottak meg.

* Pályázat ösztöndíjra. A miskolczi Tanügyi kör igazgató-választmánya pályázatot hirdet milleniumi 1000 frtos alapítványának 45 frtot tevő kamataira. Pályázhatnak mindazok a középiskolai, akadémiai, egyetemi, polgári és kereskedelmi, valamint felsőbb leányiskolai jeles vagy legalább jó tanulók, a kik valamely hazai tanintézetben nyerik kiképzésüket s kiknek szülői a miskolczi Tanügyi körnek legalább öt éven át rendes tagjai voltak. A pályázók kérvényüket az igazgató-választmányhoz czimezve, a mult 1898/99 ik iskolai évi eredeti vagy hiteles másolatban kiállított bizonyítvánnyal hozzáam október 15-ig küldjék be. Miskolcz, 1899. szept. 25. *Tóth Pál*, elnök.

* A miskolczi felsőkereskedelmi iskola kebelében fennálló önképzőkör e hó 24-ikén tartotta ez idei első alakuló gyűlését, mikor is a tisztviselői kar választatott meg következőleg: megválasztottak titkárnak *Grünberger Mózes* felső oszt. tanuló, főjegyzőnek *Bartus Béla* felső oszt. tanuló, pénztárnoknak *Bárány Károly* felső oszt. tanuló és aljegyzőnek *Bulyovszky Mihály* alsó oszt. tanuló.

* Rendelet a vakációról. Az állami és felekezeti elemi iskolákban is megvan az a jó szokás, hogy a tanítók saját belátásuk

szerint rendezik a szünidőket. A közoktatásügyi miniszter most rendeletet adott ki, melyben véget vet ennek a régi szokásnak és meghatározza a szünidők tartamát és e rendeletét azzal küldte meg az egyes egyházi főhatóságoknak, hogy az egyöntetűség kedvéért ebben az értelemben határozzanak. E szerint ezután a nyolcz hónapig tartó szorgalmi idő után a nagy szünidő május 15-től szeptember 15-ig, a tíz hónapi szorgalmi idő után július 1-től augusztus 31-ig tart.

Egyletek és multságok.

< A miskolczi önk. tűzoltó-egylet parancsnoksága az egylet 25 éves jubileumának öröme a fizetéses tűzoltóknak bankettet rendezett, melyen *Szombathy Sándor* főparancsnok, *Eötvös Lajos* szakaszparancsnok és *Darvas László* segédtsizt szép felköszöntőket mondtak a fizetéses tűzoltókért. A lakoma lelkes hangulatban a késő éjjeli órákban ért véget.

< A borsodmegyei községi és körjegyzők: egylete folyó évi október hó 8-án délelőtt 11 órakor Miskolczon, a megyeháza nagy tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart. Ezt megelőzőleg délelőtt 10 órakor a *Korona* szállólabán választmányi ülés lesz.

< A miskolczi iparos ifjuságnak e hó 30 ikán rendezendő őszi tánczvigalma iránt városunk iparos és kereskedő osztályánál élénk érdeklődés nyilvánul. A meghívók már rég szétküldtek. Az előkészületekből ítélve, ez a tánczmultság, mely különben a létesíteni szándékolt iparos ifjusági dalárda-alap javára rendeztetik, egyike lesz a legsikerültebb ilyenmü multságoknak. A közönség partfogása minden bizonynyal sikeressé fogja tenni tömeges megjelenése által, a mit különben a derék iparos ifjuság meg is érdemel.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

Stella. „A szép asszony regénye” nagyon eredeti és érdekes gondolatok tárháza, csak az a baja, hogy a cikkek nagyon el van nyújtva. Nem vagyunk barátjai a személyek és helyzetek hosszas festésének. A mit az Ön művében nagy mértékben föltalálunk. Nem lehetne rövidebben megírni? . . . A „Hervadt virágok” nem tárczának való, az inkább utleírás. A vonatok Miskolczról négy irányban közlekednek, u. m. Budapest, Kassa, Ujhely és Fülek felé. Leglassabban megy a vonat Fülek felé, a merre még ekkoráig gyorsvonatok nem közlekednek. De utazni azon is nagyon kényelmes

K. Béla úrnak Bpest. A szilágy-somlyói hirt megkaptuk; de hogy legmagyarabb lap voltunknak daczára sem közöltük, azt annak tulajdonitsa, hogy miskolczi és nem szilágy-somlyói vagy fővárosi lap vagyunk. Miskolczon nem tárgyalhatjuk az ottani dolgokat, mert a mi lapunkat ott nem olvassák. Beküldtük volna valamely fővárosi lapnak, de a levélben nem állott, mikor történt az inkriminált eset, honnan van róla tudomása és a történet hitelességeért elvállalja-e a felelősséget. Mäskor ezeket is tessék ilyen irányu dolgoknál megírni.

G. D. úrnak Bpest, Kossuth Lajos utca. Mi az oka, hogy abban a bizonyos ügyben írott levelező lap mindez ideig válaszolatlanul maradt? . . .

Vecsey István úrnak. Hát hogy érzi magát Tírtl úr? Tessék elvinni valamelyik színházba és ott szerepeltetni. Igen hálás terrenum. Vagy például ott van a mütárlat! Üdvözlét.

Jogász. Uram, önt felültették. Márkus Alajos nevü miskolczi hírlapíró ez idő szerint nem létezik. Ugy látszik, hogy nincs könnyebb valami, mint magát újságírónak kiadni és ezen czégér alatt élvezni azon előnyöket, melyek csak valamely lap tényleges munkatársainak szólnak.

Juliska. Igaz, igaz; a színházi saisons *Csóka* direktor okvetlenül és visszavonhatlanul megkezd már vasárnap. Azt nem tudjuk, mikor érkeznek meg a társulati tagok. Vasárnapra okvetlenül itt lesznek.

Alkibiades. Várjuk a reminiszzeneciák folytatását: a harmadik rész legközelebb jön.

Hivatalos értesítés.

A bekövetkező szüreti idő alkalmából figyelmzettetnek mindazon rendes vizsgálat alatt álló és így szemleivel ellátott borkezeskedők és bormérők (korcsmárosok), kik a szüretelés tartama alatt mustot vásárolnak, valamint azon magánfogyasztók, kik nem szőlős gazdák, hogy a vásárolt és a tényleg beszállított must mennyiségét esetről-esetre annyival inkább köteleességüknek ismerjék saját érdekükben még a bepinczés előtt a fogyasztási hivatalnál bejelenteni, mivel ellenesetben ebbeli mulasztásuk a fogyasztási adótörvények és szabályok értelmében jövedéki kihágásnak fog tekintetni.

Miskolcz, 1899. szeptember 23-án.

Miskolcz v. fogy. adót kezelő hivatala.

Nyílt tér.

Sugár Bertalan, miskolczi főügynökségünk titkára, a társaságnál viselt állásáról leköszönvén, e hó 22-én kötelékünkben önként és végleg ki is lépett: minélfogva felkérem a tisztelt biztosító közönséget, hogy biztosítási ügyekben kizárólag Reismann Mór úr ideiglenes megbizottunkkal sziveskedjenek érintkezni, Széchenyi-utca 21. szám alatti irodánkban.

csáfordi Tóth Pál,
a „Hazai általános bizt. részv. társz.
vezérigazgatója.

A t. hölgyközönség figyelmébe!

Van szerencsém a t. hölgyközönségnek becses tudomására adni, hogy bécsi bevásárlási utamból visszaérkezvén, melynél fogva közvetlen **a színház mellett levő**

női divatárú-üzletemben

a legfokozottabb igényeket is kielégítő, a legújabb divatú őszi és téli kalapok dús választékban már megtekinthetők s lehetőleg jutányos árak mellett kaphatók.

A n.-érd. hölgyközönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel

Kenyeresy Boriska.

Nagyérdemű hölgyközönség!

Van szerencsém szives tudomására hozni, hogy

× × női ruha szabó műhelyemben × ×

alkalmi, báli és utczeni toilettek, a legmodernebb szabás szerint, elegánsan kiállítva, nagyon olcsó árban s gyorsan készülnek.

Nagybecsű rendelvényeiket kérve, vagyok

Kiváló tisztelettel

Schäffer Mór,
női ruha szabó.

Miskolczon, Széchenyi-utca 86. sz. a.

795. sz.
V. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. járásbíróóság 1898. évi VI. 270. és VI. 299. számú végzése következtében Dr. Frankfurter Sándor és Dr. Gecsi Samu ügyvéd által képviselt Schultze és Bartal cég és Weisz Gyula javára Hubay Sámuel miskolczi lakos ellen 161 frt 33 kr. és 68 frt 04 kr. s jár. erejéig 1898. évi július hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 698 frtra becsült toll, papír és optikai szerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. bíróság 1899. VI. 299/6. számú végzése folytán a fenti tökekövetelések, ezek törvényes járulékaik s jelen árverési költségek erejéig Miskolczon alperes üzletében Deák-utczán leendő esz-közlésére 1899. évi október hó 2. napjának ó. u. 2 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1899. évi szeptember hó 18-ik napján.

Némethy Károly,

kir. jbir. végrehajtó.

Kiadó bolt!

Városház-tér 5-ik szám alatt

(az óvoda-épületben)

egy igen szép, elegáns bolt portállal

lesz a közel jövőben

➔ **KIADÓ.** ➔

Értekezhetni Dunky Fivérek es. és kir. udvari fényképészek műtermében, a hol a leendő bolt tervrajza megtekinthető.

Legjobb a dr. Forti-féle sebtapasz.

Forti László eredeti gyártmánya.

Rendkívüli gyógy- és fájdalomcsillapító hatása mindennemű sebeknél, égéseknél, daganatoknál stb. Azonnal sillapítja a fájdalmat, oszlatja és rögtön gyógyítja a daganatot.
Ára 1 frt, kisebb 50 kr. és a legkisebb 5 kr. Kapható a készítőnél, Forti László Budapest, II. Iskola-utca 28. és a főraktárban Budapesten, Török József gyógytárában, Király-utca 12. és dr. Egger Leó gyógytárában, Váci-körút 17.

Forti László

Az eredeti dr. Forti-féle sebtapasz külső csomagolásán itt is látható védjegyet és sajátkezű aláírását a budapesti ker. és iparkamara 6080/1899. sz. végzésével megerősítette.

A számtalan értéktelen és ártalmas utánzatok arra indítottak, miszerint az utánozó ellen a törvényes lépéseket megtegyem és ezek alapján a budapesti büntető kir. járásbíróóság 1899. június hó 30-án kelt B. IX. 2. számú végzésével a tapasz hamisítóját, Forti Györgyöt, a tapasz további készítésétől szigorúan eltiltotta és eltiltette.

8-10

STANDARD

életbiztosító-társaság

Edinburghban (Angolhon.)

Alapított 1825-ben.

Magyarországi fiók: Budapest, V., Fürdő-utca 4.

Évi bevétel	Kor.	28.000.000
Kiutalt nyereséményrészek	"	150.000.000
Vagyon	"	222.000.000
Halálesetek folytán kifizetve	"	460.000.000

A STANDARD kötvényeinek nevezetesebb előnyei:
Kétségtelen biztonság. — Alacsony díjak. — Szabad világkötvények. — Kötvények érvényben tartása díjfizetések elmulasztásánál. — Tökésítés és előre megállapított visszaváltási érték. — Megtámadhatatlanság. — Feltétlen fizetés öngyilkosság esetében egy évi fennállás után. — Szabad háborubiztosítás népfelkelők részére.

Díjtáblázatok kívánatra küldetnek.

Főügynök Miskolczon:
Weisz József.

Krausz Jakab

betonépítési vállalat, Cementárúgyára

MISKOLCZON, BUZA-TÉR 24. SZ.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget arról értesíteni, hogy az építési évad beálltával, minden a cementiparba vágó munkákra, jótállás mellett vállalkozom.

T. építészeket, építőmestereket és építetőköt bátorodom arra figyelmzettetni, hogy ezidőszertől új szerkezetű

Metalique-lemezeket

gyártok; folyosók, előszobák, fürdőszobák, konyhák és járdakövezésre, 20 féle kivitelben, tartósságáért kezeskedem. A Metalique-lemezek gyáramban megtekinthetők, vidékre pedig szivesen szolgálok mintalemezekkel. Továbbá ajánlom a csakis nálam kapható

Opelni és Lédeczi Portlandcementeket

200 kilós hordókban és 100 kilós és 50 kilós zsákokban.

Gróf Rhon-féle Lábatlani Románcement és Beocsini Románcement zsákokban a 80 kilo, hiteles súlymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

Krausz Jakab

cementárúgyár, Busa-tér 24. sz.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

MISKOLCZ, VÁROSHÁZTÉR 1. SZÁM (BREUER-PALOTA).

A nagyérdemű közönség saját érdekében áll őszi és téli szükségletét ezen áruházban beszerezni amennyiben olcsóságával túlszárnyalja az egész megye hasonló vállalatait.

Jó mosó Barchet,

szép minták méterje 18, 22, 30 kr.

Francia Piké Barchet,

szintartó, mtrje 22, 28, 32 kr.

Francia mosó Flanel,

nagy választékban valamennyi kiválóan szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivitel.

Női ruhakelmék.

Duplaszéles Divatkelme

méterje 25, 28, 32 kr.

Duplaszéles angol gyapju kelme

méterje 45 kr.

120 cm. sz. Divatszövetek

méterje 45, 62, 76 kr.

120 cm. sz. Brünni gyapju női posztó

(Damentuch) ez egy alkalmi vétel méterje 72—90 kr.

Angol kosztüm kelmék

gyönyörű kivitelben mtrje 85, 1.20, 1.40 kr.

120 cm. széles fekete gyapju kelme

méterje 56, 68, 85, 1.10 kr.

Damaszt (kamuka) asztalkész- letek nagy választékban.

Vásznak

1 vég 30 rőf creas vászon 2.95, 3.50, 4.50.

1 vég 30 rőf Rumburgi vászon 3.70, 4.50 és feljebb.

1 vég 30 rőf lepedő vászon 3.90, 4.80.

1 vég 30 rőf tiszta czérna vászon 12.50

Fehér csikos és mintázott

Grädli ágyneműre 1 vég 30 rőf 8.50

1 vég 30 rőf finom Kanavász 3.50

1 vég 30 rőf czérna 4.50

1 vég 30 rőf chifon 4.80

és feljebb.

Futószőnyegek,

nagyon szép kivitelben 65 cm. szélességben 25, 32, 40, 50 és feljebb.

90 cm. szélességben 52, 65, 75, 1.00

Brüsszel, Tapesztrii és nyírott szőnyegek

jó minőségben és szép mintákban.

Szobaszőnyeg,

2.80, 6.80, 9—25 frt és feljebb.

Szövet-függönyök

1 ablakra 1.60, 2.—, 3.—, 3.50 és felj.

Csipkefüggönyök

100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65. kr.

120 cm. széles méterenként 70, 85, 120

Csipkefüggönyök

egy pár (2 ablakra) 3¹/₂ méter magas 3.20, 3.80, 4.00.

Saját készítményű paplanok és matracok.

Női, férfi és gyermek-fehéreműek gyári raktára.

Francia pique, zefir, batiszt és selyem-ingek nagy választékban.

6 pár fegyházban kötött férfi harisnya 85

3 pár fegyházban kötött női harisnya 65

Fekete és színes gyermek patent harisnyák 20 krtól feljebb, szintartók.

Férfi vagy női meleg jáger ingek drbja 62

Férfi vagy női meleg jáger nadrág drbja 62

Gyermek jáger öltönyök és trico ruhácskák nagy választékban.

Ing-blousok, miderek, keztyűk, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció és mindenféle szabókellékek legolcsóbb árakban kaphatók.

Legnagyobb választék! * Verseny nélkül! * Pontos kiszolgálás!

AMERIKAI ÁRUHÁZ (Breuer-palota.)

Vidéki rendelvények legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek. 5—30

Az összes egyenruházati és felszerelési cikkek főraktára.

Uj üzlet megnyitás!

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **Miskolczon, Széchenyi-utca 137. sz. a.** (Bródi és Weisz-féle új épület) egy a mai kor igényeinek megfelelő

rövid- szövött- és kötöttáru-üzletet

nyitottam. Dus raktárt tartok mindennemű: **katonai, csendőrségi, pénzügyőri és vasuti egyenruházati cikkek**ből, továbbá **női- és férfi fehérneműek, nyakkendők, nap- és esőernyők**, — valamint **az összes kalapos, szabó, szűcs és kárpitos-kellékek**ből.

Midőn tehát tiszteletteljesen kérem a n. é. közönséget, miszerint kezdő cégemet szives pártfogásában és támogatásában részesíteni kegyeskedjék, előre is biztosítva jó és olcsó árainról, valamint figyelmes kiszolgálatról, vagyok

kiváló tisztelettel

KOHN HERMAN.

6—6

Kitűnő minőségű téli és nyári pamutok.

Szabó, szűcs, kalapos és kárpitos-kellékek nagy raktára.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.